

Nr 257.

Av herr **Gustafsson, Per**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående distriktsveterinärväsendet.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 153 angående distriktsveterinärväsendet uttalar departementschefen beträffande Kronobergs län, att han ansett sig böra tillstyrka inrättandet av ett nytt veterinärdistrikt med station i Markaryd enligt medicinalstyrelsens förslag, och att han jämväl vill förordna ett veterinärdistrikt med stationsort i Älmhult. Båda dessa distrikt skulle även omfatta delar av angränsande län. Vid det i frågan anordnade mötet inför länsstyrelsen i Växjö uttalades en enhällig önskan om en sådan indelning. Utvecklingen har själv kommit att tillskapa vissa orter såsom centrum för kringliggande bygd, och en viss hänsyn härtill bör givetvis tagas även vid indelning av veterinärdistrikt. Mot departementschefens förslag härutinnan finnes ingen som helst invändning att göra. Däremot är det tveksamt, huruvida förslaget avser, att distriktsveterinären i Växjö skall upprätthålla verksamheten både i sitt distrikt och i Älmhultsdistriktet. En sådan anordning förefaller synnerligen olämplig, men uttalandet är svårt att förstå annorlunda.

I fråga om Blekinge län uttalar departementschefen, att stationsorten för veterinären i Lyckeby skulle vid ombyte av befattningshavare flyttas till Jämjöslätt, enligt medicinalstyrelsens preliminära förslag, vilket dock styrelsen frångått, till synes på grund av den starka opposition denna anordning mötte vid mötet i Karlskrona den 17 september 1932. Såsom skäl anför statsrådet: »Detta synes mig nödvändigt, därest något praktikområde skall kunna skapas för länsveterinären i Blekinge län, vilkens arbete såsom länsveterinär för närvarande knappast kan giva honom full sysselsättning».

Vid de talrikt besökta mötena med representanter för ortsbefolkningen m. fl., som höllos i Växjö den 16 och i Karlskrona den 17 september 1932, restes en stark opposition mot förslaget att genom inrättandet av s. k. praktikområden för länsveterinären skära sönder de lämpliga och under en följd av år på naturligt sätt utvecklade distrikten kring Växjö och Lyckeby. För djurägarna vore distriktsveterinärerna och dessas placering på lämpliga platser det viktigaste. Att negligera djurägarnas intressen enbart för att skapa större inkomster för länsveterinärer vore ej riktigt.

Enligt min mening skulle frågan om veterinärväsendet såväl för Kronobergs som för Blekinge län och jämväl för gränstrakterna av Kristianstads län bäst lösas genom antagande av en gemensam länsveterinär för

Kronobergs och Blekinge län utan särskilt praktikområde, d. v. s. såsom föreslagits t. ex. i Jönköpings och ett flertal andra län. Distriktsindelingen löser då sig själv med 4 distrikt i Blekinge och 7 i Kronobergs län och sammanlagda antalet tjänster blir detsamma: 11 distriktsveterinärer och 1 länsveterinär mot 10 distriktsveterinärer och 2 länsveterinärer enligt medicinalstyrelsens förslag. Då en länsveterinärtjänst på annat håll torde vara vakant, kan det inte möta oöverstigliga svårigheter att bereda plats för en av dessa länsveterinärer.

Då kommunikationerna de båda residensstäderna — Växjö och Karlskrona — emellan äro mycket goda med endast 2 à 2 1/2 timmes järnvägsresa och fem tåg i vardera riktningen om dagen, samt då de båda länen rent geografiskt passa väl samman, borde det vara lämpligt, att samma person får tjänstgöra såsom länsveterinär i båda länen.

Med hänvisning till ovanstående får jag hemställa,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 153 dels vid bestämmandet av antalet distriktsveterinärer måtte beräkna sju distrikt för Kronobergs län med stationsorter i Växjö, Alvesta, Ljungby, Markaryd, Älmhult, Tingsryd och Lenhovda, dels måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av gällande veterinärinstruktion, att samma person må kunna tjänstgöra såsom länsveterinär för Blekinge och Kronobergs län.

Stockholm den 3 mars 1933.

Per Gustafsson.